

Sygn. akt II KO 49/20

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu sprawy

P. G., M. M. i A. J.

oskarżonych z art. 148 § 1 k.k., art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i innych

w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 września 2020 r.,

wniosku Sądu Okręgowego w W.,

z dnia 30 lipca 2020 r., sygn. akt V K (...)

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 lipca 2020 r. Sąd Okręgowy w W., wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie, w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, sprawy P. G., M. M. i A. J. oskarżonych o czyny z art. 148 § 1 k.k. oraz art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. W uzasadnieniu postanowienia Sądu wskazano, że śledztwo w przedmiotowej sprawie było prowadzone przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w W. A. Z. , wobec którego Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego wydała postanowienie o wyrażeniu zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej i tymczasowe aresztowanie w związku z przekroczeniem uprawnień i niedopełnieniem obowiązków przy prowadzeniu śledztwa w przedmiotowej sprawie. Wnioskujący Sąd podkreślił, że Prokurator A. Z., jest wieloletnim prokuratorem Prokuratury Rejonowej w W. leżącej w obszarze

właściwości Sądu Okręgowego w W.. W związku z pełnionymi obowiązkami wielokrotnie występował przed tutejszym Sądem, a także wyznaczonym w sprawie składem sędziowskim. Tego rodzaju sytuacja, może w ocenie Sądu stwarzać u postronnego obserwatora, przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w Sądzie Okręgowym w W. w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego w W. jako zasadny zasługuje na uwzględnienie. Korzystanie z właściwości z delegacji przewidzianej ustawowo w przepisie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) – i jedynie w sytuacji, gdy zostanie wykazane, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia.

W niniejszym postępowaniu, sprawa oskarżonych P. G. , M. M. i A. J. była prowadzona na etapie przygotowawczym przez prokuratora, wobec którego toczyło się postępowanie dyscyplinarne zakończone wydaniem postanowienia o wyrażeniu zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej. Jak słusznie wskazał wnioskujący Sąd, wobec w szczególności faktu łączących sędziów tego Sądu i powołanego prokuratora relacji zawodowych i koleżeńskich - uznać należy, że zachodzi konieczność zagwarantowania możliwości obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy, a także wykluczenia potencjalnych zarzutów, że okoliczności te mogłyby wywrzeć wpływ na treść finalnego rozstrzygnięcia. Dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia zatem za przekazaniem sprawy do merytorycznego rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Nic nie stoi obecnie na przeszkodzie, aby sądem tym był Sąd Okręgowy w P..

Wskazany Sąd z delegacji ma siedzibę w stosunkowo bliskiej odległości od Sądu Okręgowego w W., , tym samym i względy ekonomiki przemawiają za wydaniem takiej właśnie decyzji procesowej.

Z tych też powodów orzeczono jak w sentencji.

